

Se, når jeg nu gør lidt ud af det, er det, fordi jeg har set en række udtalelser fra socialdemokrater om skattestoppet, som giver mig en lille bekymring midt i glæden over den stigende tilslutning til princippet; giver mig en lille bekymring om, at sympatien for skattestoppet ikke er helt dybtfølt og måske endnu ikke helt grundfæstet. Som f.eks., når fru Lotte Bundsgaard siger til JyskeVestkysten den 9. maj: Vi mener stadig, skattestoppet er forkert. Eller når samme fru Lotte Bundsgaard siger til Jyllands-Posten den 7. maj: Nej, vi synes, at skattestoppet er en dårlig idé.

Så sidder man jo tilbage og bliver i tvivl om, hvad det egentlig er, der gælder? Er det, at Socialdemokraterne accepterer og støtter skattestoppet, eller er man i virkeligheden imod det?

Det er derfor, jeg tror, at det er bedst, inden man nu går i gang med at lave et finanslovoplæg til forhandling i efteråret, at sætte sig ind i, hvad et skattestop egentlig er. For jeg er nødt til at sige: Et skattestop er ikke studenterpolitik. Et skattestop er et stop, som borgerne kan have tillid til, netop fordi man til punkt og prikke overholder reglen om, at ingen skat og ingen afgift bliver sat i vejret.

Hvis man holder sig inden for det, og det er sådan set meget enkelt, kan der føres en fornuftig økonomisk politik. Der tror jeg så, at Socialdemokraterne – det vil være et godt råd – skal være opmærksomme på, at det skatteloft, som Socialdemokraterne tidligere har præsenteret, *ikke* opfylder betingelserne i et skattestop. For skatteloftet giver plads til en række skatteforhørelser. Det kunne vi også se i det finanslovfor-slag, som Socialdemokraterne præsenterede for 2005. Skatteloftet er ikke et loft, men et løft. Det giver plads til gradvise stigninger i skatter og afgifter. Derfor er skatteloftet ikke et skattestop.

Men lad det være nok for i dag, for vi skal glæde os over, at der er en begyndende og en voksende forståelse for princippet i skattestoppet. Hvis det også kan føre til, at det bliver lettere at få brede flertal bag store dele eller måske endda hele finansloven her til efteråret, så er der virkelig grund til at glæde sig. Men som sagt: Jeg tror, det kræver, at man gør sig umage med at studere, hvad et skattestop egentlig er.

Må jeg så sige til fru Pia Kjærsgaard, at regeringen glæder sig over, at vi i den folketings-samling, vi nu er ved at afslutte, har haft et fortræffeligt samarbejde med Dansk Folkeparti, som har påtaget sig et stort ansvar for vigtige dele af lovgivningen, samtidig med at Dansk Folkeparti

aktivt har medvirket til at forsøge at få så brede flertal som muligt bag den nødvendige lovgivning.

Kl. 17.50

Så ved vi godt, at vi er meget uenige med Dansk Folkeparti, når det gælder den nye EU-traktat, og fru Pia Kjærsgaard skuffede jo heller ikke på det punkt, men stillede krav om, at jeg nu skulle udstede en dødsattest over den nye EU-traktat. Der må jeg så skuffe fru Pia Kjærsgaard og sige, at vi faktisk mener, at den nye EU-traktat ville være en god ramme om EU-samarbejdet.

For så vidt angår Danmarks stillingtagen til traktaten, vil vi nu afvente det EU-topmøde, der starter i morgen, når vi skal tage stilling til proceduren, fordi vi lægger vægt på, at den danske beslutning om den videre procedure hviler på det fælles grundlag, der måtte komme ud af de drøftelser, vi skal have på topmødet.

Jeg ved godt, at der er mange, som synes, at så skulle man bare gå ud nu og nationalt erklære det ene eller erklære det andet, men jeg synes af hensyn til det fremtidige EU-samarbejde, at det er vigtigt, at det, vi gør i en dansk sammenhæng, sker inden for rammen af nogle fælles beslutninger i EU. Det lægger jeg nu vægt på.

Men jeg tror heller ikke, at fru Pia Kjærsgaard behøver at vente så forfærdelig længe, før der kommer klare meldinger om, hvad den videre procedure bliver, for efter al sandsynlighed vil de drøftelser finde sted på EU-topmødets første dag, altså i morgen, og i umiddelbar forlængelse af det vil vi meddele, hvorledes den videre procedure skal tilrettelægges her i landet.

Lad mig slutte af med at sige tak til hr. Lars-Emil Johansen for hans indlæg. Vi har jo haft mange meningsudvekslinger i forbindelse med den lovgivning, der er præsenteret fra regeringens side om en modernisering og videreudvikling af rigsfællesskabet. Derfor skal jeg ikke gøre mange yderligere bemærkninger, men kun endnu en gang slå fast, at det gælder for Færøerne så vel som for Grønland, at det er det færøske folk henholdsvis det grønlandske folk, der træffer beslutning om egen fremtid.

Jeg er af den opfattelse, at et moderne rigsfællesskab er et rigsfællesskab med tre ligeværdige parter, og jeg er af den opfattelse, at et moderne rigsfællesskab er bedst tjent med, at så mange beslutninger som muligt træffes så nær den enkelte borger som muligt, også når det gælder Færøerne og Grønland.